

MSB 211

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers -- directeur: David R. Hettema

Ons verblijf in het lichaam verlaten

Door Otis Q. Sellers, een samenvatting door M.B.
Hammond

De verhandeling *Absent From The Body*¹ is door Otis Sellers geschreven in 1966. Het is een grondige verhandeling over het gedeelte II Corinthe 5:1-10 waaruit de uitdrukking: *ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen*, zo creatief wordt geciteerd. Het eerste punt van Sellers was, dat er nergens in dit gedeelte de woorden *uitwonen* en *inwonen* voorkomen. Verder is deze uitspraak een onjuiste aanhaling van II Corinthe 5:8 waar de Statenvertaling heeft: “[wij] hebben meer behagen uit het lichaam uit te wonen, en bij den Heere in te wonen.” De woorden die met uitwonen en inwonen zijn vertaald, zijn respectievelijk de Griekse woorden *ENDOMEQ* en *EKDOMEQ*. Sellers vervolgde met aan te tonen dat deze woorden zijn afgeleid van de Griekse stam *DEMOS*, dat “volk” betekent en dat de vertaling moet zijn “onder mijn eigen volk” en “weg van mijn eigen volk.” Het gaat hier dus niet om het menselijk lichaam, maar het heeft betrekking op een lichaam als een vereniging van mensen.

¹ De Nederlandse vertaling: **Uit het lichaam uitwonen...** Uitg. Stichting Lachai Roi ©

In de Statenvertaling van II Corinthe 5:1 staat: **“Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezès tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.”** Hiervan heeft Sellers op zijn eigen wijze een Herziene Vertalers Versie gemaakt: **“Want wij zijn ons bewust, dat, indien ons elementaire huis, dat wil zeggen deze tabernakel, afgebroken zou worden, wij een woning vanuit God hebben, een huis niet met handen gemaakt, aionisch in de hemelen.”** Dat kan geen betrekking hebben op het menselijk lichaam, want “wij” is meervoud, terwijl “huis” altijd enkelvoud is. Daarnaast wijst het woord “tabernakel” (Grieks: *SKENOUS*) op een centrum van handeling, of een... hoofdkwartier voor de dienst van de apostel aan God.

In zijn uitleg van dit gedeelte wijst Sellers op twee belangrijke feiten die de vertalers niet zijn opgevallen. Het eerste feit is dat dit gedeelte van de Schrift vol staat met stijlfiguren. Er wordt niets bij zijn werkelijke naam genoemd. Metafoor volgt op metafoor: “tabernakel”, “gebouw van God”, “huis niet met handen gemaakt”, “overkleed worden”, “woning uit de hemel” en “naakt”. Geen van deze uitdrukkingen heeft de betekenis waar je het eerst aan zou denken. Sellers zei ook: “Er is waarschijnlijk geen andere perikoop in de Bijbel waar de ene zaak een andere zo vaak vertegenwoordigt. Dit geeft de uitlegger de opdracht om uit te zoeken wat precies met deze uitdrukkingen wordt bedoeld.” Het tweede feit dat we onder ogen moeten zien is dat dit gedeelte een onderwerp heeft. Hij heeft het onderwerp bestudeerd van het gedeelte van II Corinthe 2:14 tot 5:21 en heeft ontdekt dat het hele stuk te maken heeft met de bediening van Paulus, dat wil zeggen de door God gegeven en geleide dienst van Paulus. Sellers heeft afzonderlijke samenvattingen gegeven van al deze paragrafen en allemaal blijken ze duidelijk verband te houden met de goddelijke opdracht aan Paulus. Elke perikoop houdt verband met een ander aspect van zijn dienst en daarom moet ook het gedeelte waar wij nu mee bezig zijn met zijn dienst aan God te maken hebben.

Hieronder wordt Sellers' vertaling van II Corinthe 5:1-10 gegeven:

5:1 Want wij zijn ons bewust, dat, indien ons elementaire huis, dat wil zeggen deze tabernakel, afgebroken zou worden, wij een woning van uit God hebben, een huis niet met handen gemaakt, aionisch in de hemelen.

In dit gedeelte betekent “bewust zijn” een volledig begrip van iets hebben. Het “elementaire huis” is de weergave van het woord “tabernakel” dat de vertaling is van het Griekse woord *SKENOUS*. Het woord betekent tent, maar in het oude Griekse gebruik was de tent het centrale podium, het toneel en de achtergrond van de beroemde Griekse tragediën en in vroeger tijden was de tent het hoofdkwartier van de generaal, het centrum van de handeling. In Jesaja 33:20 vinden we een exacte analogie van het verlangen van Paulus. Hier wordt Jeruzalem genoemd: “een tent die niet verplaatst wordt.” Hij verwijst ook naar Galaten 4:25,26 waar hij sprak over het één dat “het tegenwoordige Jeruzalem” is en het ander dat “het hemelse Jeruzalem” wordt genoemd. Paulus heeft het dus over de tempel in Jeruzalem die ernstig gevaar liep te worden verwoest ten tijde van zijn schrijven, ongeveer 57 na Christus (en die in 70 door de Romeinen is verwoest). Paulus zag in dat de komst van het koninkrijk een nieuwe tempel zou aankondigen die niet verwoest kon worden en het is deze nieuwe tempel waarnaar hij uitzag. Jeruzalem zal in het koninkrijk het grote goddelijke centrum voor de hele wereld zijn (zie Jesaja 2:3; 52:9 en 62:7).

5:2 Want in dit zuchten wij, er ernstig naar verlangend bekleed te worden met onze woning die uit de hemelen is.

Paulus was een patriot en hij kreunde als hij erover nadacht wat met Jeruzalem en de getrouwen aldaar zou kunnen gebeuren. Het woord "dit" is onzijdig en heeft daarom betrekking op de tabernakel. Bedenk dat zelfs Christus (Mattheüs 23:37,38) treurde over Jeruzalem. Paulus verlangde sterk naar het komende koninkrijk waarin een nieuw Jeruzalem zou komen en waarin de heerlijkheid van God gezien zal worden door alle volken. Als dat gebeurde, zou de komst van de Heilige Geest de tegenstand het zwijgen opleggen en de voortdurende inspanning van Paulus en zijn medewerkers vereenvoudigen door het opleggen van de wet van Christus en door het beëindigen van oorlogen, conflicten en de pogingen van satan om de boodschap van Paulus teniet te doen.

5:3 opdat bekleed zijnde wij niet naakt bevonden worden.

Paulus maakte zich zorgen over zijn bekeerlingen en groep eruit geroepen in Jeruzalem. In Romeinen 13:12 getuigde Paulus hiervan met de woorden: "De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij." Zo overtuigd was hij dat het koninkrijk spoedig in zijn volheid zou aanbreken. Hun bediening had de hulp van de Heilige Geest nodig, zodat deze gelovigen niet overweldigd, onbeschermd en onbeveiligd zouden zijn, want zij hadden de bescherming van de hemelse overheid. Paulus had geen voorkennis van de bedeling der genade Gods, waarin wij tegenwoordig leven en die hij in Handelingen 28:28, ongeveer vijf jaar na deze brief, heeft aangekondigd.

4 Want wij, die in deze tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde, omdat wij niet ontkleed wensen te zijn, maar gekleed, opdat dit sterfelijke verslonden moge worden door leven.

Aangezien "wij" meervoud en "tabernakel" enkelvoud is, kan dit geen betrekking hebben op het menselijk lichaam. In zijn bediening kreunt Paulus samen met alle trouwe joden, ten gevolge van de constante druk door Satan en dreigende mogelijkheid van de verwoesting van Jeruzalem. Paulus kon uit Jeruzalem vertrekken, maar hij maakt gebruik van de metafoor van het "ontkleed worden" om aan te geven dat de nood van Jeruzalem zwaar op hem drukte. Verder was zijn bediening zwaar en werd zijn invloed schijnbaar gaandeweg minder, ook al had hij de leiding van God. Paulus gebruikt het begrip "bekleed worden" om aan te geven dat de uitstorting van de Heilige Geest in de wereld een leven vol van zegen zou geven aan zijn volgelingen en zijn dienst zou maken tot een leven dat zegen geeft. Het idee van "dit sterfelijke wordt verslonden door leven" is in overeenstemming met Ezechiël's visioen van de dorre doodsbeenderen (Ezechiël 37) waar de profeet een scène aanschouwde van de dood, maar zag dat deze door het leven werd opgeslokt. Ook Paul wenste dit te mogen zien.

5 Hij die ons juist hiertoe bereidt is God, die ons tevens de ernst van de Geest geeft.

God heeft Paulus tot deze bediening geroepen en Paulus ervaart harde tegenstand, maar hij volgt getrouw Gods aanwijzingen. Hij gelooft dat ondanks alle onrust, God hen met de Heilige Geest een belofte en een garantie heeft gegeven van Zijn doel om Zijn Koninkrijk te vestigen.

6 Daarom te allen tijde moedig en volkomen bewust dat terwijl we onder ons eigen volk zijn in het lichaam en terwijl wij ons eigen volk zijn in gemeenschap met de Here.

Paulus' vastberadenheid en volharding worden bevestigd, en hij stelt ook het feit vast dat hij zich onder zijn eigen volk bevindt; de bekeerlingen tot Christus in de verstrooiing, Joden en Grieken, waren "in het lichaam" wat betekent: "in werkelijkheid." Hij was gescheiden van zijn

eigen volk, de Joden, omdat zijn werk werd geleid door Christus, Die niet als Messias werd erkend. Hij was een Jood van geboorte, maar zijn bediening was in het buitenland, als een "gezondene" of "ambassadeur," gemachtigd door de Heer (II Corinthe 5:20).

7 want wij wandelen in geloof, niet in aanschouwen

Paulus deed zonder vragen wat de Heer hem vroeg; zijn geloof was genoeg. De Heer niet hoefde Zijn redenen voor zijn bediening niet uit te leggen; Paulus nam God op zijn woord en handelde daarnaar.

8 toch hebben we geen gebrek aan moed en wij verheugen ons te meer om gescheiden te zijn van ons eigen volk, buiten het lichaam, en te zijn onder ons eigen volk in gemeenschap met de Heer.

Paulus herhaalt zijn volharding en vastberadenheid door te zeggen dat hij zich verheugt en er werkelijk van geniet te zijn gescheiden van zijn eigen volk, waar "buiten het lichaam" betekent "niet in de praktijk." Hij was in werkelijkheid wel onder zijn eigen volk, de gelovigen, in dienst van de Heer. In feite werkte hij ver verwijderd van de Joden en Jeruzalem, dat het centrum was van de uit-geroepen activiteiten. Paulus was altijd blij om onder zijn eigen volk in gemeenschap met de Heer te zijn, zelfs als dat Joden en mensen uit de volken waren, die leefden in verre plaatsen met weinig of geen van de Joodse wetten, voorschriften, gewoonten en cultuur.

9 En daarom stellen wij er een eer in, hetzij onder ons eigen volk, hetzij afgezonderd van ons eigen volk, Hem welgevallig te zijn.

Paulus spreekt vanuit de omstandigheid dat hij niet handelde of sprak als een ambassadeur van Christus, zoals toen hij met Aquila en Priscilla werkte als tentenmaker. Hij stelt een tweede feit vast, waarin hij niet fysiek is gescheiden van hen, maar veeleer apart is gezet om de Heer te dienen. Het was Paulus' oprechte wens, ongeacht de omstandigheden, dat de Corinthische gelovigen zouden weten, dat zijn motieven uit God waren en niet uit eigenbelang.

10 Want wij moeten allen openbaar worden voor de rechterstoel van Christus, opdat iedereen ontvangen moge voor wat hij in zijn lichaam doet, hetzij goed, hetzij kwaad."

Dit bevestigt dat Paulus zijn dienst aan God de hoogste prioriteit heeft gegeven en dat hij niet bang is om te worden beoordeeld, omdat zijn dienst echt is waarvoor God hem had gezonden om te doen. Paulus zegt aan Timotheüs (II Tim.4:1), "**Ik betuig u nadrukkelijk voor God en Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen, met beroep zowel op zijn verschijning als op zijn koningschap.**" Paulus legt zijn bediening helemaal in de handen van God zodat de Corinthiërs duidelijk kunnen zien dat er bij hem van geen egotisme of bevrediging van eigen behoeften sprake is in zijn dienst aan Christus.

Nummer 211; 25 maart 1996.
